திருவருகைக்காலம் – முதல் ஞாயிறு

விழிப்பாயிருங்கள் – ஆண்டவராகிய இயேசுவே, வாரும்!

எசாயா 63:16b–17, 19b; 64:2–7-1; 1 கொரிந்தியர் 1:3–9; மாற்கு 13:33–37

முன்னுரை

கடலில் எந்தக் கப்பலும் தென்படாத அமைதியான நேரத்தில்கூட, கலங்கரை விளக்கத்தின் கண்ணாடியை ஏன் இவ்வளவு நேரம் சுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறாய் என்று தலைமைக்காவலர் தன் இளம் உதவியாளரிடம் கேட்டார். அதற்கு அந்த இளைஞன், "எந்த நேரத்தில் எந்தக் கப்பலுக்கு இதன் வெளிச்சம் தேவைப்படும் என்று எனக்குத் தெரியாது. எனவே, இந்த விளக்கை எப்போதும் எரியவிட்டுக்கொண்டிருப்பது என் கடமை!" என்று பதிலளித்தான்.

இன்று நாம் திருவருகைக்காலத்தின் முதல் ஞாயிறோடு புதிய திருவழிபாட்டு ஆண்டைத் தொடங்குகிறோம். கிறிஸ்துமஸ் விழாவிற்கான நாட்களை வெறுமனே எண்ணிக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக நம்மையே தயாரித்துக்கொள்ளத் திருஅவை நம்மை அழைக்கிறது. அந்தக் கலங்கரை விளக்கக் காவலரைப்போல, வாழ்க்கை அமைதியாகவும் சாதாரணமாகவும் நகர்வதுபோலத் தோன்றினாலும், நம் விசுவாசத்தின் ஒளியை நாம் அணையாமல் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய வாசகங்கள் நமக்கு மூன்று முக்கியச் செய்திகளைத் தருகின்றன:

முதல் வாசகம் (எசாயா): கடவுளுக்காக மனிதகுலம் கொண்டிருக்கும் ஆழமான ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது; மேலும், நம் வாழ்வை மீண்டும் அழகாக வளைத்தெடுக்கும்தெய்வீகக் குயவனின் கரங்களில் நாம் களிமண்ணாக இருக்கிறோம் என்பதை நினைவூட்டுகிறது.

இரண்டாம் வாசகம் (புனித பவுல்): இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டிற்காக நாம் காத்திருக்கும்வேளையில், கடவுள் நம்பிக்கைக்குரியவர் என்றும், அவர் நம்மை இறுதிவரை உறுதிப்படுத்துவார் என்றும் உறுதியளிக்கிறது.

நற்செய்தி வாசகம்: வீட்டின் தலைவர் எப்போது திரும்பிவருவார் என்று நமக்குத் தெரியாததால், நாம் விழிப்பாயிருக்கவும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவும் இயேசு கட்டளையிடுகிறார்.

புதிய நம்பிக்கை, ஆழமான விசுவாசம் மற்றும் உண்மையான மனமாற்றத்தோடு இந்தத் திருவருகைக்காலத்தைத் தொடங்க இவ்வாசகங்கள் நம்மை அழைக்கின்றன. கடவுள் நம்மைக்

கைவிடவில்லை; குளிர்ந்துபோனவற்றை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கவும், காயப்பட்டவற்றைக் குணப்படுத்தவும், தடம் மாறிப்போனவற்றைச் சீர்படுத்தவும் அவரது அருளால் முடியும்.

இந்தப் புனித காலத்தில் நாம் அடியெடுத்து வைக்கும்போது, நம்மையே கேட்டுக்கொள்வோம்: கிறிஸ்துவின் ஒளி நம் இதயங்களில் இன்னும் பிரகாசமாக எரிகிறதா? கடவுளின் உடனிருப்பிற்கும், நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் தேவைகளுக்கும் நாம் செவிமடுக்கிறோமா? அல்லது கவனச்சிதறல்கள், மனக்கசப்புகள் மற்றும் அக்கறையின்மை ஆகியவற்றால் ஆன்மீகத் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டோமா? நம் குறைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, இறைவனின் இரக்கத்தைத் தேடுவோம்; நம்மை மீட்க வரும் ஆண்டவரை வரவேற்க நம் இதயங்களை ஆயத்தப்படுத்துவோம்.

மறையுரை

காத்திருப்பது மட்டும்போதாது

ஒரு மனிதர் முக்கியமான ஒரு ரயிலைப் பிடிப்பதற்காக ரயில் நிலையத்திற்கு முன்கூட்டியே வந்து சேர்ந்தார். இன்னும் நிறைய நேரம் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையில், அவர் ஓர் இருக்கையில் அமர்ந்து செய்தித்தாளைப் படிக்கத் தொடங்கினார். ஒலிபெருக்கியில் அறிவிப்புகள் வந்துகொண்டே இருந்தன, ஆனால் அவர் அதைக் கவனிக்கவில்லை. கடைசியாக அவர் நிமிர்ந்து பார்த்தபோது, அவர் செல்ல வேண்டிய ரயில் ஏற்கனவே புறப்பட்டுச் சென்றிருந்தது!

அவர் ரயில்வே அதிகாரியிடம் சென்று, "ஏன் யாரும் என்னை எழுப்பிவிடவில்லை? நான் என் ரயிலுக்காகக் காத்திருந்தேனே!" என்று முறையிட்டார். அதற்கு அந்த அதிகாரி, "ஐயா, நீங்கள் உங்கள் ரயிலுக்காகக் காத்திருந்தீர்கள், ஆனால் அது வருகிறதா என்று விழிப்போடு கவனிக்கவில்லை!" என்று பதிலளித்தார்.

அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே, 'காத்திருப்பதற்கும்' 'விழிப்போடு கவனிப்பதற்கும்' இடையே பெரிய வித்தியாசம் உள்ளது. மிக முக்கியமான ஒன்றை நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், கவனச்சிதறல்களால் அதைத்தவறவிட வாய்ப்புள்ளது. அதனால்தான் இயேசு இன்று நம்மிடம், "எச்சரிக்கையாய் இருங்கள், விழிப்பாயிருங்கள்" என்கிறார். திருவருகைக்காலம் என்பது கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக்காகக் காத்திருப்பது மட்டுமல்ல; கிறிஸ்து வரும்போது அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் அளவிற்கு விழிப்புணர்வோடு இருப்பதாகும்.

திருவருகைக்காலம் என்பது இயேசுவுக்கு ஓர் இடத்தை ஆயத்தப்படுத்துதல்

இன்று நாம் புதிய திருவழிபாட்டு ஆண்டைத் தொடங்குகிறோம். உலகம் தனது புத்தாண்டை

ஆரவாரத்தோடும் வாணவேடிக்கைகளோடும் தொடங்குகிறது; ஆனால் திருஅவையோ, திருவருகைக்கால மெழுகுவர்த்தியின் அமைதியான ஒளியோடு தொடங்குகிறது. உலகம் இப்போதே கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாட்டங்களில் மூழ்கிவிட்டது; ஆனால் திருஅவையோ சற்று நிதானித்து, அமைதியாக இருந்து இறைக்குரலுக்குச் செவிமடுக்க நம்மை அழைக்கிறது.

நாம் நம் வீடுகளை அலங்கரிக்கலாம், சுவையான உணவுகளைத் தயாரிக்கலாம், பரிசுப்பொருட்களை வாங்கலாம்; ஆனால் மிக முக்கியமான இடமான நம் இதயத்தை ஆயத்தப்படுத்த மறந்துவிடக்கூடாது.

ஒரு ஆசிரியை தன் மாணவர்களிடம், “கிறிஸ்துமஸுக்காக நாம் எதையெல்லாம் தயார்செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டார். குழந்தைகள், “கிறிஸ்துமஸ் மரம்!”, “பரிசுகள்!”, “கிறிஸ்துமஸ் கேக்!” என்றெல்லாம் பதிலளித்தனர். ஆனால் ஒரு சிறுவன் மட்டும், “நாம் இயேசுவுக்கு ஓர் இடத்தைத் தயார்செய்ய வேண்டும்” என்றான். “எங்கே?” என்று ஆசிரியை கேட்டதற்கு, “நம் இதயங்களில்! இல்லையென்றால் இயேசு தங்குவதற்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடும்!” என்று பதிலளித்தான்.

எவ்வளவு எளிமையான, ஆனால் ஆழமான பதில்! மனக்கசப்பு, கசப்புணர்வு, சுயநலம் மற்றும் கடவுளுக்கு நேரம் ஒதுக்க முடியாதபடி நம்மை ஆக்கிரமித்துள்ள அனைத்தையும் அகற்றி, கிறிஸ்துவுக்கு நம் இதயத்தில் இடமளிக்கத் திருவருகைக்காலம் நம்மை அழைக்கிறது.

கடவுளுக்கான நமது ஆழமான ஏக்கம்

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தாயகம் திரும்பும் பிள்ளைகளுக்காக விமான நிலையத்தில் காத்திருக்கும் பெற்றோரையோ, அறுவைசிகிச்சை அரங்கிற்கு வெளியே அன்புக்குரியவரின் நலனுக்காகக் காத்திருக்கும் குடும்பத்தினரையோ நினைத்துப்பாருங்கள். நாம் யாருக்காகக் காத்திருக்கிறோமோ, அவர் நமக்கு எவ்வளவு அவசியமானவர் என்பதை அந்தக் காத்திருப்பு வெளிப்படுத்துகிறது.

நமது எல்லாச் செயல்பாடுகளுக்கும் சாதனைகளுக்கும் அடியில், நம் இதயம் இன்னும் கடவுளுக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் திருவருகைக்காலம் நினைவூட்டுகிறது.

புனித அகுஸ்தினார் இதை அழகாகக் கூறுகிறார்: “இறைவா, உம்மில் இளைப்பாறும்வரை எங்கள் இதயங்கள் அமைதியற்றுத் தவிக்கின்றன.”

இறைவாக்கினர் எசாயா இந்த ஏக்கத்திற்குக் குரல் கொடுக்கிறார்: “நீர் வானங்களைப் பிளந்து இறங்கிவர மாட்டீரா!” தொடக்கக்காலக் கிறிஸ்தவர்கள், “மாரநாதா! ஆண்டவராகிய இயேசுவே, வாரும்!” என்று

செபித்தார்கள். நாம் கவலையில் ஆழும்போது, நம் குடும்பங்கள் போராடும்போது, தனிமையை உணரும்போது, கடவுளின் உடனிருப்பு நமக்குத் தேவைப்படும் போதெல்லாம் இதுவே நமது ஜெபமாக இருக்கட்டும்.

நமது குளிர்காலத்திற்கு இறைவனால் வசந்தத்தைக் கொண்டுவர முடியும்

நமது ஆன்மீக நிலையைக் குறித்து எசாயா வெளிப்படையாகப் பேசுகிறார்: "நாங்கள் அனைவரும் இலைகளைப்போல உதிர்ந்துபோனோம்." சில நேரங்களில் நமது ஜெபம் வெறும் சடங்காக மாறிவிடுகிறது, மனக்கசப்பு வேரூன்றுகிறது, அல்லது வேலைப்பளுவால் கடவுளுக்கு நேரமில்லாமல் போய்விடுகிறது. இவ்வாறு நமது ஆன்மாவிலும் ஒரு குளிர்காலம் ஏற்படலாம்.

குளிர்காலத்தில் முற்றிலும் காய்ந்துபோயிருந்த ஒரு பழைய மரத்தைப் பார்த்த ஒருவர், அதை வெட்டிவிடலாம் என்றார். ஆனால் தோட்டக்காரரோ, "பொறுங்கள். இந்த மரம் இறந்துவிடவில்லை; அது வசந்தகாலத்திற்காகக் காத்திருக்கிறது" என்றார். வசந்தகாலம் வந்தபோது, அந்த மரத்தில் சிறிய பச்சைத் தளிர்கள் துளிர்த்தன.

இது நமக்கு ஒரு சிறந்த பாடம். நம்மையோ மற்றவர்களையோ நாம் அவசரப்பட்டு எடைபோடக்கூடாது. இன்று நாம் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதை மட்டுமல்ல, நாளை தன் அருளால் நம்மை எப்படி மாற்ற முடியும் என்பதையும் கடவுள் பார்க்கிறார். குளிர்காலமே வாழ்வின் முடிவல்ல; வசந்தம் இன்னும் சாத்தியமே!

எசாயா மற்றொரு அழகான உவமையையும் கூறுகிறார்: "நாங்கள் களிமண், நீர் எங்கள் குயவன்." ஓர் இளைஞன் தலைசிறந்த குயவர் ஒருவரிடம், "இவ்வளவு அழகான பூச்சாடியைச் செய்ய உங்களுக்கு எவ்வளவு காலம் பிடித்தது?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவர், "நாற்பது ஆண்டுகள்" என்றார். இளைஞன் வியப்படைந்ததைக் கண்ட குயவர், "இந்தப் பூச்சாடியை வடிவமைக்கத் தகுதியான ஒரு மனிதனாக நான் உருவாவதற்கு நாற்பது ஆண்டுகள் பிடித்தன" என்று விளக்கினார்.

நமது மகிழ்ச்சிகள், தோல்விகள் மற்றும் போராட்டங்கள் வழியாகக் கடவுள் நம்மைப் பொறுமையோடு செதுக்குகிறார். நாம் அவரது கரங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கலாம்; ஆனால் நம்முள் அவர் செயலாற்ற அனுமதிக்குமாறு திருவருகைக்காலம் நம்மை அழைக்கிறது. நாம் இன்னும் முழுமையடையவில்லை; கடவுள் நம்மை உருவாக்கும் பணியை இன்னும் முடிக்கவில்லை!

கடவுள் நம்பிக்கைக்குரியவர்

நெருப்பை அணையாமல் காப்போம்

கொரிந்து நகரக் கிறிஸ்தவர்களிடையே பிளவுகளும் பலவீனங்களும் இருந்தபோதிலும், புனித பவுல் அடிகளார் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டுகிறார்: "கடவுள் நம்பிக்கைக்குரியவர்." அவர்களுடைய தோல்விகள் கடவுளின் அருளை ரத்துசெய்யவில்லை; நம்முடைய தோல்விகளும் அப்படிச் செய்யாது.

எரிந்துகொண்டிருக்கும் நெருப்பிலிருந்து தனியாக எடுக்கப்பட்ட ஒரு கரித்துண்டை நினைத்துப்பாருங்கள். அது விரைவில் குளிர்ந்துவிடும். ஆனால் அதை மீண்டும் தணலில் வைக்கும்போது, அது மறுபடியும் சுடர்விட்டு எரியத் தொடங்கும். செபம், நற்கருணை மற்றும் இறைவார்த்தையிலிருந்து நாம் விலகிச் செல்லும்போது நமது விசுவாசமும் குளிர்ந்துபோகிறது. ஆண்டவரிடம் திரும்பிவருவது அந்த விசுவாச நெருப்பை மீண்டும் பற்றவைக்கும்.

நம்மில் பலவீனமடைந்திருக்கக்கூடிய செபம், அன்பு, இரக்கம், மன்னிப்பு மற்றும் விசுவாசம் ஆகிய கொடைகளை இந்தத் திருவருகைக்காலத்தில் கிறிஸ்து மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கட்டும். நம் தோல்விகளைவிடக் கடவுளின் நம்பகத்தன்மை மிகவும் பெரியது.

விழிப்பாயிருங்கள் – பிறரில் கிறிஸ்துவை அடையாளம் காணுங்கள்

நம் உலகம் எச்சரிக்கைக் கருவிகளால் நிறைந்துள்ளது: கார்கள் விபத்து ஆபத்தை எச்சரிக்கின்றன, புகை அலாரங்கள் தீயை எச்சரிக்கின்றன, அலைபேசிகள் செய்திகளை அறிவிக்கின்றன. ஆனால் நமதுள்ளார்ந்த எச்சரிக்கை உணர்வைச் சோதித்துப்பார்க்க இயேசு நம்மை அழைக்கிறார். நான் கடவுளைவிட்டு விலகிச்செல்வதையோ, என் வார்த்தைகளால் ஒருவரைக் காயப்படுத்துவதையோ, அல்லது பிறருடைய துன்பத்தைக் கண்டு அக்கறையற்று இருப்பதையோ நான் கவனிக்கிறேனா?

ஒரு மனிதர் தான் தினமும் செல்லும் காலை பேருந்தில் ஒரு வயதான பெண்மணியைப் பார்ப்பது வழக்கம். ஒரு நாள் அந்தப் பெண்மணி வழக்கத்திற்கு மாறாக மிகவும் சோகமாக இருந்தார். தன் அலைபேசியைப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, அந்த மனிதர் அவரிடம் சென்று, "அம்மா, நலமாக இருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார். உடனே அந்தப் பெண்மணி அழத் தொடங்கினார். சமீபத்தில்தான் தன் கணவர் இறந்துவிட்டதாகவும், அன்று காலை முதல் தன்னிடம் யாருமே பேசவில்லை என்றும் கூறினார். "இன்று என்னிடம் பேசிய முதல் நபர் நீங்கள்தான்" என்று அவருக்கு நன்றி கூறினார். பின்பு அந்த மனிதர், "நான் அவருக்கு உதவுவதாக நினைத்தேன், ஆனால் விழிப்பாயிருப்பது என்றால் என்ன

என்பதை அவர்தான் எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்” என்றார்.

தனிமையில் வாடும் அயலார் வழியாகவோ, மன்னிப்புக்காக ஏங்கும் குடும்ப உறுப்பினர் வழியாகவோ, அல்லது மௌனமாகத் துன்பப்படும் ஒருவர் வழியாகவோ கிறிஸ்து நம்மிடம் வரலாம். நற்கருணையிலும் இறைவார்த்தையிலும் நம்மிடம் வரும் அவர், நமது அன்பு தேவைப்படும் மனிதர்கள் வழியாகவும் வருகிறார். சாதாரண மனிதர்களில் அவரை அடையாளம் காண்பதே கிறிஸ்தவ விழிப்புணர்வு.

செயலாற்றும் காத்திருப்பு

அடுத்த அடியை எடுத்துவையுங்கள்

திருவருகைக்காலக் காத்திருப்பு என்பது சும்மா இருப்பதல்ல. நற்செய்தியில், தலைவர் தன் பணியாளர்களிடம் பொறுப்புகளை ஒப்படைத்துவிட்டு, ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குரிய வேலையைச் செய்யவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். ஆண்டவருக்காகக் காத்திருக்கும் நாமும் நமது கடமைகளில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு வீடு திரும்பும் தன் மகனுக்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு தாய், சும்மா உட்கார்ந்திருக்கமாட்டாள். வீட்டைச் சுத்தம் செய்வாள், அவனுக்குப் பிடித்த உணவுகளைச் சமைப்பாள், அவன் அறையை அழகாகத் தயார்செய்வாள். அவளது காத்திருப்பு அன்பினாலும் செயலாலும் வெளிப்படுகிறது.

அதுபோலவே, கிறிஸ்துவுக்கான நமது காத்திருப்பும் செயலாற்றுவதாக இருக்கவேண்டும்: நாம் செபிக்கவேண்டும், மன்னிக்கவேண்டும், சேவை செய்யவேண்டும், துன்பப்படுபவர்களை ஊக்கப்படுத்தி ஆறுதல்படுத்தவேண்டும். இந்தத் திருவருகைக்காலத்தில் நாம் எடுத்துவைக்கவேண்டிய அடுத்த அடி — மீண்டும் செபிக்கத் தொடங்குவது, ஒப்புரவு அருட்சாதனம் (பாவசங்கீர்த்தனம்) பெறுவது, யாரோ ஒருவரோடு சமாதானமாவது, நோயாளியைச் சந்திப்பது அல்லது தனிமையில் இருப்பவருக்குத் தொலைபேசியில் அழைத்துப் பேசுவதாக இருக்கலாம். எல்லாவற்றையும் இன்றே நாம் சரிசெய்துவிட வேண்டியதில்லை; கிறிஸ்துவோடு இணைந்து அடுத்த அடியை எடுத்துவைத்தால் போதும்.

முடிவுரை

தந்தைக்கு வழி தெரியும்

ஒரு சிறுமி தன் தந்தையோடு கிராமப்புறச் சாலையில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தாள். இருட்டத் தொடங்கியதும் அவள், “அப்பா, உங்களுக்குச் சாலை தெரியுமா?” என்று கேட்டாள். அவர், “தெரிகிறது கண்ணா” என்றார். உடனே அவள், “நம் வீடு வரைக்கும்முழுச் சாலையும் தெரியுமா?” என்று கேட்டாள்.

அவர் புன்னகையுடன், "இல்லை மகளே. ஆனால் நம்மைப் பாதுகாப்பாக வீட்டிற்கு அழைத்துச்செல்லத் தேவையான அளவு சாலை தெரிகிறது" என்றார்.

அந்தச் சிறுமி தந்தையோடு இன்னும் நெருக்கமாக அமர்ந்துகொண்டு, "பரவாயில்லை அப்பா. எனக்கு முழுச் சாலையும் தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை. வண்டியை ஓட்டுவது நீங்கள்தான் என்று தெரிந்தாலே போதும்" என்றாள்.

அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே, இதுதான் விசுவாசம். நாளைய தினமோ அல்லது வரப்போகும் ஆண்டோ எதைக் கொண்டுவரும் என்று நமக்குத் தெரியாது. சில நேரங்களில் பாதை இருட்டாக இருக்கலாம்; கடவுள் என்ன செய்கிறார் என்பது நமக்குப் புரியாமல் போகலாம். ஆனால் நம்மை வழிநடத்துபவர் யார் என்பது நமக்குத் தெரியும். நம் பரலோகத் தந்தைக்குவழி தெரியும்!

திருவருகைக்காலத்தை அச்சத்தோடு அல்ல, நம்பிக்கையோடு தொடங்குவோம்; கவலையோடு அல்ல, இறைநம்பிக்கையோடு தொடங்குவோம். கிறிஸ்துமஸுக்காக நம் வீடுகளை மட்டுமல்ல, கிறிஸ்துவுக்காக நம் இதயங்களையும் ஆயத்தப்படுத்துவோம்.

"மாரநாதா! ஆண்டவராகிய இயேசுவே, வாரும்! எங்கள் இல்லங்களுக்கும், குடும்பங்களுக்கும், காயப்பட்ட உறவுகளுக்கும், எங்கள் இதயங்களுக்கும் வாரும். நீர் வரும்போது, நாங்கள் விழிப்புள்ளவர்களாகவும் எச்சரிக்கையுள்ளவர்களாகவும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் உம்மை வரவேற்கத் தயாராகவும் இருப்பதைக் காண்பீராக" என்பதே நமது செபமாக இருக்கட்டும். **ஆமென்.**

நம்பிக்கையாளர்களின் மன்றாட்டுகள்

குரு: அன்பார்ந்த இறைமக்களே! விழிப்போடும் நம்பிக்கையோடும் ஆண்டவரின் வருகைக்காக நம்மைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள அழைக்கப்பட்டுள்ள நாம், நம் தேவைகளையும் உலகின் தேவைகளையும் இறைவனிடம் எடுத்துச் செல்வோம்.

1. திருஅவைக்காக:
திருத்தந்தை, ஆயர்கள், குருக்கள், துறவியர் மற்றும் இறைமக்கள் அனைவரும், திருவருகைக்காலத்தின் அழைப்பை ஏற்று, விழிப்போடும் ஆழமான விசுவாசத்தோடும் வாழவும், உலகிற்கு கிறிஸ்துவின் ஒளியை எடுத்துச் செல்லும் கலங்கரை விளக்கங்களாகத் திகழவும் வேண்டுமென்று இறைவனை மன்றாடுவோம். **ஆண்டவரே, எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளும். ஆமென்.**

2. உலகத் தலைவர்களுக்காகவும், அமைதிக்காகவும்:
போரினாலும் வன்முறையாலும் பிளவுகளாலும் துன்புறும் நாடுகளிலும் சமூகங்களிலும் அமைதியும் ஒற்றுமையும் நிலவவும், அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் நீதியுடனும் இரக்கத்துடனும் செயல்பட்டு, ஒவ்வொரு மனிதரின் மாண்பையும் மதித்துப் பாதுகாக்கவும் வேண்டுமென்று இறைவனை மன்றாடுவோம்.

3. நமது குடும்பங்களுக்காகவும், மனமாற்றத்திற்காகவும்:
இந்தத் திருவருகைக்காலத்தில் நமது குடும்பங்கள் செபத்திலும் அன்பிலும் மன்னிப்பிலும் வளரவும், மனக்கசப்பு, சுயநலம், பிரிவினை ஆகியவற்றை அகற்றி, இயேசுவுக்குத் தங்கள் இதயங்களில் இடமளிக்கவும், காயப்பட்ட உறவுகள் குணமடைந்து குடும்பங்களில் ஒப்புரவும் சமாதானமும் நிலவவும் வேண்டுமென்று இறைவனை மன்றாடுவோம்.

4. ஏழைகள், தனிமையில் இருப்போர் மற்றும் துன்புறுவோருக்காக:
தனிமையில் வாடுவோர், ஆதரவற்றோர், பசியால் துன்புறுவோர், வேலைவாய்ப்பின்றி வாழ்வோர் மற்றும் பல்வேறு துயரங்களுக்கு உள்ளான அனைவரிலும் கிறிஸ்துவின் திருமுகத்தைக் காணும் விழிப்புணர்வை நமக்குத் தரவும், அவர்களுக்குத் தேவையான அன்பையும் ஆறுதலையும் உதவியையும் வழங்கும் கருவிகளாக நம்மை மாற்றவும் வேண்டுமென்று இறைவனை மன்றாடுவோம்.

5. நோயுற்றோர், முதியோர் மற்றும் இறந்தோர் அனைவருக்காக:
நோயினாலும் முதுமையினாலும் உடல், மன வேதனைகளாலும் துன்புறும் அனைவருக்கும் இறைவன் தமது குணமளிக்கும் அருளையும் ஆறுதலையும் வழங்கவும்; அவர்களை அன்போடு பராமரிப்போருக்கு மனவலிமை அளிக்கவும்; இறந்த நம் குடும்பத்தினர், உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் இறைபணியாளர்கள் அனைவரையும் தமது விண்ணகப் பேரின்பத்தில் இணைத்துக்கொள்ளவும் வேண்டுமென்று இறைவனை மன்றாடுவோம்.

குரு: அன்பின் இறைவா, உமது வருகைக்காக விழிப்போடும் நம்பிக்கையோடும் காத்திருக்கும் எங்கள் மன்றாட்டுகளுக்குச் செவிசாய்த்து, உமது அருளால் எங்கள் இதயங்களைப் புதுப்பித்து, உமது திருமகன் இயேசு கிறிஸ்துவை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் மக்களாக எங்களை மாற்றியருளும். அவர் வழியாக உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

Prepared by: Fr. Paul Julian, Perth, Australia
Translated by: Leonard Arulandhu, Holy Family Church, Chennai